UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria. iiij. Statio ad sanctam ceciliam. Jntroit[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

his qui appropinquant mihi.
I Scḋm matth.xxiij.ca.
In illo tp̄e: Locutus eſt
ieſus ad turbas ⁊ ad diſcipu-
los ſuos dicens: Sup cathe-
dram moyſi ſederūt ſcribe et
pharisei. Omnia ergo q̄cū̄qz
dixerint vob̄ ſeruate ⁊ facite:
ſm̄ v̄o opa eoꝝ nolite facere.
Dicūt enim ⁊ nō faciūt. Alli-
gant enim onera grauia ⁊ im
portabilia: et imponūt in hu-
meros hominū: digito autem
ſuo nolūt ea mouere. Oia v̄o
opa ſua faciūt: vt videant̄ ab
hoibus. Dilatant enim phi-
lateria ſua: ⁊ magnificāt fim-
brias. Amant autē primos re
cubitus in cenis: ⁊ primas ca
thedras in ſynagogis: ⁊ ſalu-
tatiōes in foro: ⁊ vocari ab ho
minibus rabbi. Uos aūt no-
lite vocari rabbi. Un⁹ ē enim
magiſter veſter. Oēs autem
vos fratres eſtis. Et patrem
nolite vocare vob̄ ſup terrā.
Un⁹ eſt eni pater veſter q̄ in
celis ē. Nec vocemini magi-
ſtri: q: magiſter vr̄ vn⁹ ē xp̄s.
Qui maior eſt veſtrū erit mi-
niſter veſter. Qui aūt ſe exal-
tauerit humiliabit̄: ⁊ q̄ ſe hu-
miliat exaltabit̄. Offer. Mi-
ſerere mihi domine ſm̄ magnā
miſericordiam tuā: dele domine
iniquitatem meam. Secreta.

S Anctificationē tuā nob̄
dn̄e his myſterijs placa
tus operare: que ⁊ nos a terre
nis purget vitijs: ⁊ ad celeſtia
dona ꝑducat. P. Cōio. Nar-
rabo omnia mirabilia tua: leta-
bor ⁊ exultabo in te: pſallam no-
mini tuo altiſſime. Poſtcom.
U T ſacris domīe redda
mur digni muneribus
fac nos q̄s tuis ſemꝑ obedire
mādatis. P. Sup ppl'm oro.
P Ropitiare dn̄e suppli-
catiōibus nr̄is: ⁊ aiarū
nr̄arū medere languorib⁹: vt
remiſſiōe ꝑcepta: in tua ſemꝑ
benedictione letemur. Per.
Feria.iiij. Statio ad ſanctam
ceciliam. Introit⁹.
N E dereliquas me do
mine deus meus: ne
diſcedas a me: inten
de in adiutoriū meū dn̄e: virtus
ſalutis mee. Ps. Dn̄e ne in furo-
re tuo arguas me: neqz in ira tua
corripias me. V. Gloria. Oro.
P Opulū tuū dn̄e ꝓpiti⁹
reſpice: ⁊ quos ab eſcis
carnalibus precipis abſtine-
re: a noxijs quoqz vitijs ceſſa
re concede. Per. Lectio li-
I bri heſter.xiij.capitulo
In diebus illis: Orauit
heſter ad dn̄m dicēs: Dn̄e de
us rex omp̄s: in ditione tua
cuncta ſunt poſita: ⁊ nō ē qui

poſſit tue reſiſtere voluntati.
Si decreuerit ſaluare nos cõ
tinuo liberabimur. Tu enim
dñe feciſti celū ꝛ terrã: ꝛ q̄c/
q̄d celi ambitu cõtinetur. Tu
es dñs omniũ: ꝛ nõ eſt qui re/
ſiſtat maieſtati tue. Et nũc do
mine rex regum deꝰ abraam
miſerere pp̄lo tuo: qꝛ volunt
nos inimici noſtri perdere: et
hereditatẽ tuam delere: ne de
ſpicias partem tuam: quã re/
demiſti tibi: ſed exaudi depre
cationẽ noſtrã: ꝛ ꝓpitius eſto
ſortiꝛ funiculo hereditatꝭ tue
Et cõuerte luctum noſtrũ in
gaudiũ: vt viuentes laudemꝰ
nomẽ tuum: ꝛ ne claudas ora
canentiũ te: Dñe deus noſter
Grad. Saluũ fac pp̄lm tuũ dñe:
ꝛ benedic hereditati tue. ℣. Ad
te dñe clamaui deꝰ meus ne ſile
as a me: ꝛ ero ſimilis deſcenden
tibꝰ in lacum. Scdm matheũ
In illo tp̄e: Aſcẽ/ xx. ca.
dẽs ieſus hieroſolymã
aſſumpſit duodecim diſcipu/
los ſuos ſecreto: ꝛ ait illis: ec/
ce aſcendimus hieroſolymã
ꝛ filius hominis tradetꝛ prin/
cipibus ſacerdotũ ꝛ ſcribis: ꝛ
condẽnabunt eũ morte: ꝛ tra
dent eum gentibus ad illudẽ
dum ꝛ flagellãdũ ꝛ crucifigẽ
dũ: ꝛ tertia die reſurget. Tũc
acceſſit ad eum mater filiorũ
zebedei cũ filijs ſuis: adorãs
ꝛ petẽs aliquid ab eo. Qui di
xit ei: Quid vis? Ait illi. Dic
vt ſedeãt hi duo filij mei: vnꝰ
ad dexterã tuã: ꝛ vnus ad ſini
ſtrã tuã in regno tuo. Rñdẽs
autē ieſus dixit: Neſcitis q̄d
petatis: Poteſtis bibere cali
cem: quẽ ego bibiturus ſum?
Dicunt ei: Poſſumus. Ait il
lis: Calicem quidem meũ bi
betis: ſedere autē ad dexterã
meam: vel ad ſiniſtrã: non eſt
meum dare vobis: ſed quibꝰ
paratũ eſt a patre meo. Et au
dientes decem indignati ſũt
de duobꝰ fratribus. Ieſus aũt
vocauit eos ad ſe: ꝛ ait: Scitꝭ
qꝛ principes gẽtiũ dominantꝛ
eoꝝ: ꝛ qui maiores ſunt pote/
ſtatẽ exercent in eos. Non ita
erit inter vos. Sed quicunq;
voluerit īter vos maior fieri
ſit veſter miniſter. Et qui vo/
luerit inter vos eſſe primus:
erit veſter ſeruus. Sicut filiꝰ
hominis nõ venit miniſtrari
ſed miniſtrare: ꝛ dare animā
ſuã redemptionem ꝑ multis.
Offerto. Ad te dñe leuaui aīam
meam deus meus in te confido
non erubeſcam: neq; irrideant
me inimici mei: etenim vniuerſi
q̄ te expectãt non confundẽtur.
Hoſtias dñe q̄s Secre.
quas tibi offerimus ꝓ/

pitus reſpice: ⁊ per hec ſácta
cõmercia vincl'a pctõꝝ nr̃oꝝ
abſolue. Per. Coio. Juſtus do
min⁹ ⁊ iuſticiá dilexit eqtatẽ vi/
dit vult⁹ eius. Poſtcõio.
S Umptis dñe ſacramen/
tis ad redẽptiõis eterne q̃s ꝓ
ficiamus augmentum. Per.
D Eus Super ppl'm orõ
innocentie reſtitutoꝛ et
amatoꝛ: dirige ad te tuoꝝ coꝛ
da ſeruoꝝ: vt ſpũs tui feruoꝛe
cõcepto: ⁊ in fide inueniãꝭ ſta
biles: ⁊ i ope efficaces. Per.
in vnitate eiuſdem. Feria. v.
Statio ad ſanctá mariá trãs
tyberim. Introit⁹.
D Eus in adiutoriũ me
um intende: dñe ad
adiuuandũ me feſti
na: confundanꝭ ⁊ reuereanꝭ oẽs
inimici mei qui querũt animam
meá. Ps. Auertanꝭ retroꝛſum et
erubeſcát q volũt mihi mala. ℣.
P Reſta nob̃ Orõ. Gloꝛia
q̃s dñe auxilium gratie
tue: vt ieiunijs ⁊ oꝛationibus
conuenienter intenti libere/
mur ab hoſtibus mẽtis ⁊ coꝛ/
poꝛis. Per. Lectio hieremie
H Ec dicit ꝓphe. xvij. ca.
dominus deus: Male/
dictus homo qui confidit in
homine: ⁊ ponit carnem bꝛa/
chium ſuum: ⁊ a domino re/
cedit coꝛ eius. Erit eniȝ quaſi

mirice in deſerto: ⁊ non vide
bit cũ venerit bonũ: ſed habi/
tabit in ſiccitate in deſerto: in
terra ſalſuginis ⁊ inhabitabi
li. Bñdictus vir qui confidit
in dño: ⁊ erit dñs fiducia eius
Et erit quaſi lignũ: qđ tranſ/
plãtaꝭ ſuper aquas: qđ ad hu
moꝛem mittit radices ſuas: ⁊
non timebit cũ venerit eſtus.
Et erit folium eius viride: et
in tẽpoꝛe ſiccitatis nõ erit ſol
licitũ: nec aliquãdo deſinet fa
cere fructuȝ. Prauum eſt coꝛ
hominis ⁊ inſcrutabile: quis
cognoſcet illđ? Ego domin⁹
ſcrutans coꝛda: ⁊ pꝛobans re/
nes qui do vnicuiq; iuxta vi
am ſuã: ⁊ iuxta fructũ adinuẽ
tionũ ſuaruȝ: Dicit dominus
oĩpotẽs. Grad. Pꝛopitius eſto
domine peccatis noſtris: neq̃n
dicát gentes: vbi eſt deus eoꝝ.
℣. Adiuua nos deus ſalutaris
noſter: ⁊ ꝓpter honoꝛem nomi/
nis tui dñe libera nos. Scdm
I N illo tpe: lucá. xvj. ca.
Dixit ieſus diſcipulis
ſuis parabolam hãc: Homo
quidam erat diues: ⁊ indue/
batur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epu
labatur quotidie ſplendide.
Et erat quidaȝ mendicus no
mine lazarus: qui iacebat ad
ianuam eius: vlcerib⁹ plen⁹
cupiẽs ſaturari de micis que

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN